

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Pecunia iniustè acquisita, vtiliter perdita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationem & in laqueum diaboli. 1. Tim. 6. 9.
Inter omnia metalla auro nullum est nobilius, sed nullum quoque grauius; quo ipso pondere auri Conditor voluit hominibus indicare, quantum sit in eo onus, quantum corporis & mentis impedimentum, ad cælum euolare cupientis. Qua de caussa etiam Poëta ait:

Diuitias fugito, pondus graue celsa petenti:

Impediunt animum, nec bene velle sinunt.

Parum refert, aureis, an ferreis compedibus ligeris. Absalom pulcherrimos nutrebat capillos, adeo vt nonnulli scribant, illos in ornamentum à mulieribus emtos. Illi tamen ipsi pulchri capilli in laqueum ei fuerunt, quo suspenderetur. Quin & in onus: indicat enim diuina pagina, caesariem eum grauasse, eaq; propter tondebatur, & quando tondebat capillum, ait (semel autem in anno tondebatur, quia grauabat eum casarius) ponderabat capillos capitis sui ducentis siclis, pondere publico, id est, ducentis vncijs. Tales sunt diuitiæ, & onerant, & ligant, atque idcirco pili faciendæ, & tondendæ. Quocirca rectè monet Chrysoſtomus: *Superflua quæq; amputa, & fac pauperibus supplementum. Nam si calceamenta quis supra mensuram pedibus adegerit, itinere certe prolixiore senties impedimenta; & vestimentum induens corporis staturam excedens eodem implicabitur modo. Quòd si superfluum ubiq; inutile est, in pecunia fortius multò: & qui supra quod satis est, habent, non modo in ipsa sufficientia, sed in quibusdam necessarijs impediuntur. Nam qui de foris in agone currunt, & ipsa exuunt vestimenta; viam verò in calum ferentem, & eandem arctam, & arduam tot cum impedimentis, quo modo poteris ambulare? Veloci enim & expedito cuiquam panè impossibile est consequi salutem.*

2. Reg. 14. 26.

S. Chrysoſt.
hom. 7. de
pœnit.

IX.
Quam vt nonnulli consequantur, singulari beneficio Deus ab eis opes, tamquam onera & laqueos, aufert, vt ostendat, non solum malè parata, malè dilabi; sed etiam vtiliter amitti, quod acquisitum est flagitiosè. In quam rem D. Gregorius Turonensis hanc historiam memorat. *Quidam apud Lugdunensem urbem vixita laborans, vt vnum trientem posset habere, accensus auri execrabilis sacra fame, voluit per eam sacculi ora replere, in x. illud Prudentij nostri versiculum:*

S. Greg. Turon. de glor. Confess. c. 109.

M

Auri

Auri namq̄, fames parto conquiritur auro.

*Igitur de hoc triente vinum comparat, admixtisq̄, aquis, iterum per argenteos venundans duplat pecuniam. Hoc iterum atque iterum agit, & tam diu turpis lucri secutor est factus, usquequo centum solidos de hoc triente lucraretur. Sed iudicium Dei confutauit lucra diaboli. Congrens enim auarus negotiator aurum in sacculum, possessurus pecuniam, vnius hora momento, alterius negotiatoris nundinas adit. Extractoq̄, triente, quasi aliquid negotiaturus, colloqui cum socio cœpit. Erat autem sacculus ex pelle Phœnicæ, sicut his manu gestare mos est: & ecce subito adueniens miluus rapit eum pedibus atq̄, discerpere tentat, putans à colore partem aliquam carnis esse. Sed cùm nihil pinguedinis sentiret in eo, euolans super alueum Araris, de quo hic aquas hauriens vino miscuerat, laxatum sacculi deiecit in flumen. At ille, apprehensis capillis, elidens se ad terram, spargensq̄, puluerem super caput aiebat: *Va mihi, qui iudicio Dei oppressus perdidit pecuniam, qua iniquè fuerat aggregata. Nam ex vno triente centum erexi solidos. Nunc perditis centum solidis, vnus tantum mihi remansit triens. Va mihi, sicut feci, sic recepi: & qui nihilo eos habuit, ad nihilum rediisse conspicio. Talis pecunia, diabole, tua est, per tale lucrum deduxisti Deo inobedientes in Tartarum. Tale enim commercium & in presenti damni notam ingerit, & in futuro diuersarum pœnarum genera parit. Vides lector, 1. quò ducat lucra cupiditas? 2. quas fraudes comminiscatur? 3. quas artes doceat cauponantem? 4. Quàm citò malè parta, malè dilabantur? 5. Sed & quanta benignitate Deus iniusta lucra auferat? iustum trientem solùm relinquat? 6. Quàm vtile sit iudicia Dei agnoscere, atque æquo animo ferre? 7. Denique infamiae notam, & Tartari pœnam, quæ sequitur eos, qui malis artibus volunt diuites fieri: illi enim *incidunt in tentationem, & laqueum diaboli, qui irritos trahit in exitium sempiternum.***

3. Tim. 6. 9.

CAPVT VIII.

Quanta multis diuitia sint occasio aeterna damnationis?

1.

EA est improborum cæcitas & peruersitas, vt vitia non æstiment, quorum tamen vel sola nos deterrere deberet turpitudine. Apposuit ergo Deus vitij supplicia, quorum metu non solùm vitia vitaremus, sed etiam periculis vitiorum libenter ca-

ser ca